

„Wszystko, o co zabiegamy i o co się kłócimy jest marnością”
Mikołaj Gogol

Absolwent

<http://absolwent.put.poznan.pl>

Nr 43
MARZEC
2006 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia
Absolwentów Politechniki Poznańskiej

ISSN 1731-6871

PREFERENCJE DLA ARCHITEKTURY ORAZ URBANISTYKI MIAST I WSI

W publikacjach zamieszczanych w wydawnictwie „Absolwent” autorzy artykułów na temat historii poszczególnych Wydziałów Politechniki Poznańskiej często przytaczają informacje o początkach kształcenia na kierunku „architektura”.

Tak oczywiście – wydawałoby się – istnienie ośrodka kształcenia architektów w rejonie Polski Zachodniej nie przebiegało zawsze w sposób bezkolizyjny. Już w pierwszych staraniach o zorganizowanie uczelni technicznej pomyślano o architekturze i utworzony w 1945 r. w Szkole Inżynierskiej Wydział Budownictwa miał od początku w swojej strukturze Oddział Architektury.

Budynek Wydziału Architektury przy ul. Nieszawskiej

Skompletowanie w ciągu 5 lat kadry znanych i uznanych architektów, którzy objęli kierownictwo 7 Zakładów, umożliwiło wyodrębnienie w 1950 r. samodzielnego Wydziału Architektury. Dziekanem został cieszący się już wtedy wielkim autorytetem profesor Władysław Czarnecki i wydawało się, że sytuacja jest stabilna i zaistniały warunki do dalszego rozwoju. Trudno dzisiaj zrozumieć odgórne decyzje – mające na celu jakoby prawidłowe rozmieszczenie uczelni kształcących architektów – w sprawie likwidacji tego Wydziału w naszej Uczelni od marca 1954 roku.

Zarówno jednak władze Uczelni jak i środowisko akademickie i zawodowe nie pozostały bierne w stosunku do zaistniałej sytuacji i podejmowały wspólnie liczne skoordynowane działania zmierzające do rekonstrukcji tego Wydziału.

Wydział Politechniki Poznańskiej

W 1956 roku Szkoła Inżynierska została przekształcona w Politechnikę Poznańską. Na Wydziale Budownictwa utworzono Katedrę Budownictwa Wiejskiego, którą kierował później docent Zbigniew Chwalibóg. Urzędujący rektor prof. Zbigniew Jasicki wykazał zainteresowanie rozwojem kadry i zatrudnił niżej podpisanego w 1963 roku na stanowisku adiunkta w tej Katedrze, wyrażając zgodę na kontynuowanie pracy w Biurze „Miastoprojekt-Poznań” celem dokończenia opracowywanych projektów, a ponadto delegując na sześciomiesięczny staż naukowy do Szwecji.

W tym samym roku profesor W. Czarnecki został kierownikiem Katedry Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, w której – jako adiunkt – pracował Lech Zimowski. W 1970 r. wprowadzono strukturę instytutową Wydziału i zlikwidowano obie Katedry, przenosząc pracowników do Instytutów Inżynierii Komunalnej oraz Technologii i Konstrukcji Budowlanych.

Profesorowie Piotr Zaremba i Władysław Czarnecki konsekwentnie prowadzili starania o reaktywowanie Wydziału. Zasluga

cd. na str. 2

Prof. dr hab. inż. WOJCIECH BONENBERG

jest od 2002 roku dziekanem Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej. Urodził się w roku 1950 w Zabrzu. Jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej. W latach 1973 – 1990 był pracownikiem naukowo-dydaktycznym na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej. Równocześnie pracował w Biurze Projektów Mostostal w Zabrzu. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w roku 1988 na Politechnice Wrocławskiej. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 2003 roku.

W 1990 roku podjął pracę naukowo-dydaktyczną na Politechnice Poznańskiej w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego.

Jest autorem 80 publikacji z dziedziny architektury i urbanistyki oraz recenzji prac habilitacyjnych i doktorskich. Ma w dorobku ponad 100 dużych projektów architektonicznych. Jego zainteresowania naukowe dotyczą architektury i urbanistyki rejonów intensywnie zurbanizowanych i uprzemysłowionych, funkcjonowania systemów osiedleńczych w warunkach zagrożenia ekologicznego oraz aktywizacji urbanistycznej rejonów przygranicznych.

Obecnie jest prezesem poznańskiego oddziału Towarzystwa Urbanistów Polskich, członkiem Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN oraz wiceprzewodniczącym Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego PAN Oddział w Poznaniu.

CAMPUS NA SZLAKU TRAKTU KRÓLEWSKIEGO

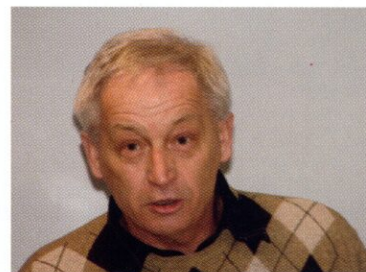
Akademicki Campus Politechniki Poznańskiej nad prawym brzegiem Warty dopiero wrasta w krajobraz miasta. Absolwenci, którzy w minionych dwóch latach nie odwiedzili miasta swoich studiów, albo nie byli na Piotrowie pewnie nie potrafią sobie wyobrazić widoku lewobrzeżnego Poznania z pasaży i 13 sal wykładowych nowego obiektu.

– Pragnienie przeniesienia dziedzictwa historycznego w następne stulecia wzbogacone o nowe treści i formy jest wyraźnie ujawnione w licznych projektach i pracach dyplomowych powstających na Wydziale Architektury Politechniki Poznań-

skiej – mówił prof. dr hab. inż. arch. Marian Fikus podczas spotkania „Poznań – miasto nad Wartą”, zorganizowanego przez poznański Oddział Towarzystwa Konsultantów Polskich, któremu przewodniczył Wojciech Weiss, absolwent PP, członek władz Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej.

– Zauważyliśmy – mówił – że najczęściej przedstawia się panoramę miasta z lewej strony Warty. Podczas prac studyjnych, gdy spoglądaliśmy na miasto od strony obiektów Politechniki

cd. na str. 3

Campus zlokalizowaliśmy w punkcie, gdzie stykają się trzy promienie wiodące od Katedry, Ratusza i kościoła Bernardynów – przekonuje M. Fikus

PREFERENCJE DLA ARCHITEKTURY ORAZ URBANISTYKI MIAST I WSI

cd. ze str. 2

prof. P. Zaremby było powołanie przy Oddziale Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, której kierownictwo po kilku latach przekazał prof. Lechowi Zimowskiemu. Dowodem uznania dla całokształtu osiągnięć profesora było nadanie Mu zaszczytnego tytułu doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej.

Profesor W. Czarniecki zawsze służył radą i dzielił się bogatym doświadczeniem wspierając wysiłki młodszych kolegów nie ustających w staraniach o „poznańską architekturę”.

Kształcenie na kierunku „architektura” zostało wznowione w roku akademickim 1972/73, po powołaniu z dniem 1 sierpnia 1972 r. Oddziału Architektury przy Wydziale Budownictwa Lądowego. W związku z decyzją o skróceniu czasu studiów z 5 do 4 lat, nowy program nauczania przygotowała Komisja z udziałem dziekana Wydziału Architektury – prof. Władysława Czarnieckiego oraz profesorów Zygmunta Skibniewskiego, Piotra Zaremby i Wiktora Zina.

Ustalono, że „w działalności dydaktyczno-naukowej szczególnie preferowane będą zagadnienia związane z architekturą i urbanistyką miast i miasteczek oraz planowaniem i architekturą wsi, a także z projektowaniem obiektów służby zdrowia i kształtowaniem środowiska człowieka”.

W trakcie organizowania procesu dydaktycznego od podstaw zgromadzono zespół doświadczonych architektów – przeważnie absolwentów „pierwszego” Wydziału Architektury – legitymujących się kilkunastoletnim dorobkiem w twórczej pracy zawodowej, którzy przekazywali swoją ugruntowaną wiedzę w ramach ćwiczeń projektowych prowadzonych w 6-8-osobowych grupach.

Pozyskano również artystę-plastyka Andrzeja Jeziorowskiego, który w 1975 r. został powołany na stanowisko docenta etatowego oraz Konserwatora Zabytków Henryka Kondzielę, powołanego na stanowisko docenta etatowego w 1977 r.

W maju 1973 roku utworzono w ramach Wydziału Budownictwa samodzielny Zakład Architektury pod moim kierunkiem. Nieliczną jeszcze kadrę zasilili dwaj znani już wtedy architekci – Marian Fikus i Jerzy Gurański. M. Fikus, po indywidualnych sukcesach twórczych i zapracowaniu Centrum

Wykładowego w Campusie PP „Warta” – jest obecnie zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Podpisano umowę z Wydziałem Architektury Politechniki Krakowskiej o patronacie nad młodą poznańską placówką, a dowodem zainteresowania kierownictwa uczelni rozwojem nowego kierunku było delegowanie mnie przez rektora Bolesława Wojciechowicza na 9 miesięcy do USA, gdzie jako „visiting professor” miałem okazję zapoznać się z działalnością Wydziału Architektury Uniwersytetu Florydzkiego w Gainesville (USA)

Istotną rolę w podnoszeniu kwalifikacji kadry nauczającej spełniło uruchomione w 1975 r pod kierunkiem ówczesnego doc. dr hab. Lecha Zimowskiego studium doktoranckie w zakresie kształtowania środowiska w dobie budownictwa uprzemysłowionego, w którym uczestniczyło 22 architektów.

Wyjątkowo uroczysty charakter miały pierwsze egzaminy dyplomowe przeprowadzone w lipcu 1977 r. Podobnie przebiegała obrona setnego dyplomu w 1980 roku.

Ważnym momentem dla dalszego rozwoju kadry było przeniesienie się z Politechniki Śląskiej, obecnie profesorów: Aleksandra Grygorowicza oraz Wojciecha Bonenberga z żoną Teresą Bardzińską-Bonenberg. Pozyskano również naukowców z Wrocławia, z których jeden – Roman Tunikowski uzyskał tytuł profesora i został powołany na stanowisko dyrektora utworzonego w 1978 r. Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego. Niestety, Jego przedwczesna śmierć przekreśliła wszystkie nadzieje związane z jego Osobą. Funkcję dyrektora Instytutu objął absolwent Szkoły Inżynierskiej – docent Henryk Mytykowski.

W działalności Instytutu na szczególne podkreślenie zasługują rozległe – jak na owe czasy – kontakty międzynarodowe. Podpisano umo-

wy o współpracy z Uniwersytetem w Hanowerze i w Wiedniu. Przez wiele lat organizowano wspólnie z kadrą i studentami obu tych uczelni praktyki projektowe w różnych miejscowościach na terenie Polski, ówczesnej RFN oraz Austrii.

Wielką satysfakcją dla kadry nauczającej były sukcesy naszych dyplomantów zgłaszających swoje prace na doroczny Konkurs Stowarzyszenia Architektów Polskich. Uzyskiwali oni wielokrotnie jedyną przewidzianą regulaminem nagrodę oraz wyróżnienia, wzbudzając uznanie i podziw ze strony pozostałych Wydziałów Architektury.

Na uwagę zasługuje ponadto system organizacji praktyk wakacyjnych. Wprowadzono zasadę odbywania praktyk w wybranych miejscowościach na terenie Wielkopolski przez kolejne roczniki studentów. Po I. roku – na plenerze rysunkowym – zapoznawali się z charakterem zabudowy, po II. roku na praktyce urbanistycznej analizowali układ przestrzenny, opracowując koncepcję zabudowy określonych pierzei i kwartałów. Ponadto każdy student odbywał praktyki na budowie oraz po IV roku w biurze projektów.

Ilość samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu osiągnęła w strukturze Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska minimum wymagane do uzyskania uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie „architektura i urbanistyka”. Stan kadrowy i osiągnięcia Instytutu były podstawą podjęcia przez Senat Politechniki Poznańskiej decyzji o utworzeniu w roku akademickim 1999/2000 Wydziału Architektury.

Pierwszym dziekanem został dr hab. inż. arch. Robert Ast. W 2002 roku na to stanowisko został wybrany profesor Wojciech Bonenberg, który pełni nadal tę funkcję.

Obecnie Wydział Architektury zajmuje dwa budynki o łącznej powierzchni dydaktycznej 3 559 m². zlokalizowane na nowym kam-

pusie Uczelni przy ulicy Nieszawskiej, zaprojektowanym przez architektów zatrudnionych na Wydziale. Baza lokalowa obejmuje 3 multimedialne amfiteatralne sale wykładowe, 12 laboratoriów – komputerowe, GIS (Geographic Information System), konserwacji i inwentaryzacji zabytków, do nauki języków obcych, rzeźby, malarstwa, ceramiki, rysunku, fotograficzne i materiałoznawstwa oraz sale do ćwiczeń seminaryjnych i projektowych, a także bibliotekę z czytelnią.

Na Wydziale studuje ogółem 788 studentów (537 na studiach dziennych i 251 na studiach wieczorowych). Wydział prowadzi studia magisterskie pięcioletnie, inżynierskie czteroletnie oraz studia uzupełniające magisterskie.

Kontynuowane jest również Międzynarodowe Studium Podyplomowe Planowania Przestrzennego pod kierunkiem prof. L. Zimowskiego.

Na Wydziale pracuje ogółem 119 osób, w tym 49 nauczycieli akademickich zatrudnionych na pełnym etacie. Mamy 12 profesorów i doktorów habilitowanych. W strukturze organizacyjnej Wydziału utworzono Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego (dyrektor – prof. dr hab. inż. arch. Hanka Zaniewska) z zakładami: Architektury Miejsc Pracy i Rekreacji (kierownik – prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg), Urbanistyki i Planowania Przestrzennego (kierownik – dr hab. inż. arch. Ewa Cichy-Pazder), Historii Architektury i Urbanistyki (kierownik – dr hab. inż. arch. Teresa Bardzińska-Bonenberg), Techniki w Architekturze (kierownik – dr hab. inż. Stanisław Woelke oraz Katedrę Rysunku, Malarstwa, Rzeźby i Sztuk Wizualnych (kierownik – prof. Włodzimierz Włostkiewicz) i Katedrę Architektury Usługowej i Mieszkaniowej (kierownik – dr hab. inż. arch. Marian Fikus).

Na uwagę zasługuje szeroki zakres współpracy międzynarodowej. Utrzymywane są stałe kontakty z wydziałami architektury uczelni w Niemczech (Cottbus, Stuttgart, Karlsruhe i Hannover), Włoszech (Rzym, Mediolan i Florencja), Danii (Horsens, Francji (Strasbourg), Belgii (Mons), Holandii (Tilburg) i USA (Heights – New Jersey). Umowy z „TU-Cottbus”, „Politecnico di Milano” i „University – Tilburg” przewidują uzyskanie przez absolwentów podwójnych dyplomów.

Dynamiczny rozwój Wydziału i osiągnięcia we wszystkich dziedzinach działalności stworzyły warunki do wystąpienia o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora.

Prof. dr hab. inż. arch. Andrzej Gałkowski

W Pracowni Rzeźby

Fot. Archiwum WA

ZEBRANIE ZARZĄDU SAPP

DECYZJE ORGANIZACYJNE I PROGRAMOWE

W Sali Portretowej Politechniki Poznańskiej odbyło się 16 stycznia 2006 roku inauguracyjne zebranie nowych władz Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej.

Zebrania Zarządu prowadzi prof. Z. Stein

wybranych przez IV Zwyczajny Zjazd Stowarzyszenia. Funkcję przewodniczącego Stowarzyszenia Zjazd powierzył prof. dr hab. inż. Zbigniewowi Steinowi, który przewodniczył obradom posiedzenia.

Przewodniczący Stowarzyszenia zaproponował Stanisława Olejniczaka na funkcję wiceprzewodniczącego, Stefana Krajewskiego – na stanowisko sekretarza i Mirosławę Owsianowską – na stanowisko skarbnika. Zarząd jednogłośnie przyjął propozycje.

A. Zok zgłasza wiele propozycji

W Zarządzie są absolwenci z różnych lat studiów

cd. na str. 4

Najbliżsi współpracownicy przewodniczącego (od lewej): S. Olejniczak, M. Owsianowska i S. Krajewski

CAMPUS NA SZLAKU TRAKTU KRÓLEWSKIEGO

cd. ze str. 2

dojrzeliliśmy trzy wyróżniające się elementy architektoniczne: Katedrę na Ostrowie Tumskim, Ratusz i pięknie odbudowane wieże kościoła Bernardynów przy placu Bernardyńskim, które rzeczywiście zasługują naszym zdaniem na wyeksponowanie. Bo one zaświadcza o tożsamości Poznania.

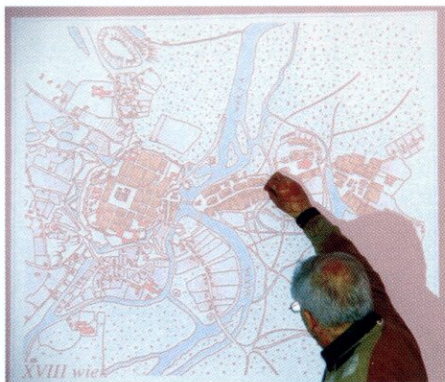
...

Miasto Poznań od rzeki Warty odwróciło się, poprzez zmianę koryta Warty, a następnie przecinanie wielowiekowego układu urbanistycznego koszmarnymi trasami komunikacyjnymi.

Od kilku lat są to tematy i badań studentów Wydziału Architektury, a także dociekań pracowni naukowo-badawczych uczelni poznańskich, środowiska zawodowego architektów i urbanistów. We wszystkich tych projektach pojawia się wyeksponowanie wód Warty, kształtowanego przez tysiące lat koryta.

Przez kilka lat prowadzono studium w związku z tematem „Campus Akademicki-Warta”. Chodziło o nowe obiekty PP nad Wartą. Zakończyły się decyzją ówczesnego rektora PP Eugeniusza Mitkowskiego o ogłoszeniu w 1999 roku ogólnopolskiego konkursu na centrum wykładowe Politechniki Poznańskiej.

– Przystąpiliśmy do niego i wygraliśmy go – przypomina M. Fikus. – Podczas swoich prac studialnych i projektowych zauważyliśmy, że w jednym miejscu stykają się trzy promienie wodzące od Katedry, Ratusza i kościoła Bernardynów. I w tym miejscu zlokalizowaliśmy powstały obiekt. Dzisiaj można powiedzieć, że ten obiekt narysowała lokalizacja Centrum. Z jednego pasażu Centrum rozciąga się widok na przepiękną Katedrę, z drugiego będzie widać takiego arcydzieła architektoniczne jak poznański Ratusz, a trzeci kierunek wiedzie na wieżę kościoła Bernardynów. I choć z pewnych rozwiązań Studium trzeba było zrezygnować ze względu na koszty, to jednak udało się nam, jako projektantom, obronić takie „luksusy” jak podcienia. Będą miały łącznie 600 m², które zdaniem wielu osób, można by-

W Poznaniu mamy interesujący trakt królewsko-cesarski...
Fot. Janusz Bekas

to lepiej wykorzystać, ale broniliśmy koncepcji, gdyż z tych podcieni będziemy mieli ledwie 3 metry do dolnego bulwaru Warty. Oczami wyobraźni widzimy setki studentów i spacerowiczów wędrujących po bulwarze i podziwiających lewobrzeżne zabytki miasta.

– Stworzyliśmy też górny pasaż widokowy z kawiarenką. Wiele transparentnego szkła jest w pracowniach informatyków profesora Jana Węglarza.

Już pierwszy etap Centrum Wykładowego, otwarty w listopadzie 2004 roku, bardzo zmienił prawą stronę Warty, gdyż został zwrócony frontem do rzeki. To nie może ująć uwadze około 10 000 studentów odwiedzających codziennie ten obiekt, którzy mają do dyspozycji aulę w kształcie elipsy na 1000 miejsc oraz 13 sal wykładowych i ćwiczeniowych.

Ale najważniejsze zdaniem prof. M. Fikusa jest porozumienie prezydenta miasta z rektorem uczelni o stworzeniu planu zagospodarowania przestrzennego przewidującego w tym rejonie konkretne obiekty. Nie ma więc obawy wypaczenia wizji nakreślonej dla tego zadania.

...

– Campus – dowodził prof. M. Fikus – dobrze wpisuje się w tworzony Trakt Królewsko-Cesarski, który z powrotem połączy Małą, Katedrę, Śródkę i centrum starego Poznania, tworząc zharmonizowany układ przestrzenno-krajobrazowy. Bo w Poznaniu mamy interesujący trakt królewsko-cesarski. Obecne działania to ukłon wobec wielkich europejskich dokonań pruskich, które w urbanistyce ślad trwały, pozytywny i wielki zostawiły. Układ drogi kapitulnej zachował się. Nawet, gdy w mieście pojawiły się trzy przeprawy mostowe, to cały czas zachowany jest układ wyznaczony 1000 lat temu. Wystarczy popatrzeć na mapy z tamtego okresu i na współczesny plan miasta.

W XIX wieku miasto wzbogaciło się o takie „atrakcje” jak Stary Rynek, Plac Wolności, Opera, plac Mickiewicza, Zamek. Niektórych kiedyś byliśmy skłonni nie dostrzegać.

Prawa część traktu, to jej królewska część. Układ placowo – mostowy o długości 1500 merów licząc od Rynku Śródky do Zamku Przemysława. Perły tego szlaku to Katedra i Ratusz. Kolejne pokolenia potrafiły trafnie odczytywać intencje i zamiary twórców i włodarzy miasta. Tak powstał najbardziej prestiżowy trakt miasta, najważniejszy, hierarchicznie nadrzędny element krystalizujący strukturę przestrzenną miasta Poznania nad Wartą.

Dzisiaj nowoczesnym obiektem tej struktury staje się nadwarciański Campus Politechniki Poznańskiej.

(JB)

DECYZJE ORGANIZACYJNE I PROGRAMOWE

cd. ze str. 3

Wybrana przez Zjazd Komisja Rewizyjna wybrała ze swego grona przewodniczącego – Bogdana Zastawnego i sekretarza – Aleksandra Gorzaniaka. Sąd Koleżeński powierzył godność przewodniczącego Wojciechowi Weissowi.

Przewodniczący w obszernym wystąpieniu przedstawił znaczenie i wartość naszego kwartalnika „Absolwent” w kształtowaniu opinii o Stowarzyszeniu. Podkreślił duży wkład Janusza Bekasa – redaktora prowadzącego w kształtowanie szaty graficznej i wartości merytorycznej pisma. Zaproponował,

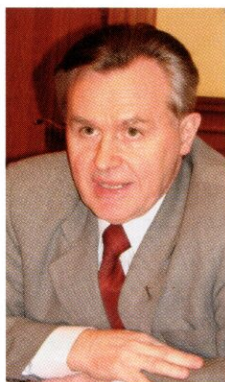
Inauguracyjne posiedzenie odbyło się w Sali Portretowej
Fot. Janusz Bekas

żeby również w tej kadencji sprawował on funkcję redaktora prowadzącego kwartalnika „Absolwent”.

Stowarzyszenie jest zarejestrowane w Krajowym Sądzie Rejestrowym, ale postanowiono ubiegać się o status organizacji użyteczności publicznej. Załatwieniem procedury mają się zająć Aleksander Zok i Tomasz Gałka.

Mówiono o inicjatywach mających służyć zwiększeniu liczebności i odmłodzeniu Stowarzyszenia.

Aleksander Zok zaproponował organizowanie spotkań poszczególnych Kół Stowarzyszenia z Zarządem. Zdaniem W. Weiss na takie spotkania należy zapraszać wybitnych absolwentów, legitymujących się znaczącymi osiągnięciami zawodowymi.

B. Zastawny przewodniczy Komisji Rewizyjnej

Stefan Krajewski

ZEBRANIE ZARZĄDU SAPP

MNIJ SZ SENIORÓW,
WIĘCEJ MŁODYCH

Podczas zebrania Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów PP w dniu 20 marca 2006 roku mówiono o staraniach o przyznanie Stowarzyszeniu statusu Organizacji Pożytku Publicznego. Zmieniony Statut został złożony w Sądzie Rejestrowym.

1. Zadanie nawiązania kontaktu ze starostami grup studenckich starszych roczników powierzono najmłodszym członkom Zarządu. Będą oni otrzymywać nasz kwartalnik.
2. Członkowie Zarządu – Marian Bień i Tomasz Gałka wezmą udział w absolutoriach na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania.
3. Senior SAPP Jan Matczak poinformował, że w kole seniorów Stowarzyszenia, grupującym absolwentów z roczników przedwojennych pozostało już tylko 8 członków.
4. Zapoznano z zasadami korzystania Stowarzyszenia z Centrum Zarządzania Siecią Komputerową Politechniki Poznańskiej.

(SK)

Gaz Ziemny

źródło przyjaznej energii

Wielkopolska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.
Oddział - Zakład Gazowniczy Poznań

61-859 Poznań, ul. Grobla 15, tel. (0-61) 854-51-00, fax 854-55-19

www.wsgaz.pl

www.gazownia.poznan.pl

WYDAWCA: Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej
REDAGUJE ZESPÓŁ: Janusz Bekas (redaktor prowadzący),
Marian Bień, Stanisław Olejniczak
NAKLAD: 1200 egzemplarzy

Nie zamówionych materiałów nie zwracamy, zastrzegamy sobie możliwość zmian redakcyjnych w materiałach nadesłanych.

ADRES REDAKCJI: 60-965 Poznań, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, tel. 0-61/665-35-02
e-mail: absolwent@put.poznan.pl <http://absolwent.put.poznan.pl>
KONTO: PKO BP nr 56 1020 4027 0000 1102 0338 9426

Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Egzemplarz bezpłatny.